

χειρόγραφα, ἡ τῆς Πετροπόλεως 430,000 τόμους, καὶ ἡ τῆς Κοπενάγης 450,000 τόμους καὶ 40 χιλιάδας χειρόγραφα.

Ἰπάρχουσι δὲ ἐκτὸς τούτων καὶ πολλὰ ἄλλα βιβλιοθήκαι, τῶν ὁποίων ὅμως αἱ πλουσιώτεραι δὲν περιέχουσι πλέον τῶν 250 χιλιάδων τόμων. Ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν περιφημότεραι εἰς πλουσίας καὶ ἐκλεκτὰς συλλογὰς χειρογράφων εἶναι ἡ τῆς Βενετίας, ἡ τῆς Φλωρεντίας, τῶν Μεδιολάβων, τῆς Νεαπόλεως, τοῦ Ταυρίνου, τῆς Βονωνίας καὶ τῆς Στοκόλμης.

Θ. Ν. Φ.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ.

ΠΡΟΣΕΧΕ, ὦ ἄνθρωπε, μὴ σε κάμῃ ἡ εὐτυχία ὑπερήφανον μηδὲ σὲ καταβάλλῃ ἡ δυστυχία· ἡ εὐνοία τῆς τύχης δὲν εἶνε σταθερά, μὴ ἐμπιστεύου λοιπὸν μηδὲ στηρίζου εἰς αὐτήν· ἀλλὰ καὶ ἡ δυσμένεια καὶ σκληρότης τῆς δὲν εἶνε παντοτεινὴ· ὅθεν ἅς μὴ παύῃ ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς ὑποστηρίζουσα τὴν καρτερίαν σου· εἶνε μὲν δύσκολον νὰ ὑποφέρῃς τὴν δυστυχίαν, ἀλλὰ τὸ νὰ φανῇς ἐπεικὴς καὶ μέτριος εἰς τὴν εὐτυχίαν, εἶνε ὁ ἔπαρκρος βαθμὸς τῆς φρονήσεως· ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία εἶνε ἡ λυδία λίθος, ἥτις θέλει σοὶ δώσῃ τὸ μέτρον τῆς σταθερότητός σου, τοῦτο μόνον τὸ μέσον ἔχεις νὰ γνωρίσῃς τὴν ἔκτασιν τῶν ψυχικῶν σου δυνάμεων. Πρόσεχε λοιπὸν ὅταν σ' ἐπέλθῃ καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη. Παρατήρησον τὴν εὐτυχίαν, μὲ πόσῃ γλυκύτητι σὲ θέλγει! πῶς ἀνepsiσθήτως σοῦ ὑφαίρει τὴν δύναμιν καὶ εὐρωστίαν σου! Μολονότι δεικνύουσαι καρτερὸς εἰς τὴν δυστυχίαν, ἀνίκητος εἰς τὴν συμφορὰν, ἔχει μόνον τοῦτο τὴν μέθοδον νὰ σὲ νικήσῃ· ἐπειδὴ ἀγνοεῖς ἂν ἐπανέλθῃς πλέον αἱ δυνάμεις σου, μολονότι ἡμπορεῖ ἴσως νὰ σὲ καταφέρῃ ὥστε νὰ αἰσθανθῇς τὴν χρησιμότητά των. Αἱ μὲν δυστυχίαι κινεῖσι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν εἰς συμπάθειαν, αἱ εὐτυχίαι ὅμως καὶ εὐμερίαι διεγείρουσι τὸν φθόνον εἰς τὴν καρδίαν καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν συγγενῶν ἡμῶν καὶ φίλων· ἡ δυστυχία εἶνε τὸ σπέρμα, ἐξ οὗ ἐπικαρπούμεθα τὴν καλὴν διαγωγὴν, εἶνε ἡ μήτηρ καὶ τροφὸς τοῦ ἡρώισμοῦ καὶ τῆς γενναιοψυχίας· διότι ὁ ἔχων ἀνάγκην θέλει διατρέξει κινδύνους, διὰ νὰ ὠφεληθῇ· ἀλλ' ὅστις ἐπαναπαύεται ἀμερίμως ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν, θέλει διακυβεύει τὴν ζωὴν του. Ἀλλ' ἡ ἀληθὴς ἀρετὴ φέρεται ἐξίσου εἰς πᾶσαν περί-

στασιν· δὲν φαίνεται τόσον μεγάλη ποτὲ ὅσον ὅταν ἀγωνίζεται καὶ παλαίῃ κατὰ τῶν τυχηρῶν προσβολῶν. Ἐν ταῖς δυστυχίαις φαίνεται ὁ ἄνθρωπος ἐγκαταλελειμμένος ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου, παρατηρεῖ ὅλας τὰς ἐλπίδας τοῦ συγκεντρωμένας εἰν ἑαυτὸν μόνον, ἀναζωπυρεῖ τὸ θάρρος του, πολεμεῖ πᾶσαν δυσκολίαν καὶ ἐναντιότητα, καθ' ὧν ἐπὶ τέλους θριαμβεῖ. Ἐν δὲ ταῖς εὐτυχίαις, τοῦναντίον, νομίζει ἑαυτὸν ἐξησφαλισμένον, φαντάζεται, ὅτι ἀγαπάται ὑφ' ὅλων, ὅσοι παρακαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζάν του, τῷ προσγελῶσι καὶ τὸν τέρπουσι, καθίσταται ἄφροντις καὶ ἀμέριμος, μὴ βλέπων τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν κινδύνους, ἐμπιστεύεται ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ εἰς ἄλλους, οὔτινες ἐπὶ τέλους τὸν ἀπατῶσι καὶ τὸν ἐγκαταλείπουσι· δὲν εἶνε ποσῶς ἄνθρωπος, ἐκεῖνος ὅστις ἐν μὲν ταῖς δυστυχίαις δὲν δύναται νὰ συμβουλευθῇ καθ' ἑαυτὸν περὶ τῶν πρακτέων, ἐν δὲ ταῖς εὐτυχίαις τυφλοῦται εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων· ἡ στενοχωρία καὶ θλίψις, ἥτις φέρει εἰς τὴν ἀνέσιν καὶ ἡδονὴν, εἶνε προτιμότερα παρὰ τὴν χαρὰν, ἥτις καθίστησι τὸν ἄνθρωπον ἀνίκανον εἰς τὸ νὰ ὑποφέρῃ τὸν παραμικρὸν κόπον, καὶ τελευτᾷ καταθυθίζουσα αὐτὸν εἰς τὰ δεινὰ ὅλως ζωηρὸν καὶ ἀκμαῖον· οὕτω τὰ μὲν πάθη φέρουσιν ἡμᾶς εἰς πᾶσαν ὑπερβολὴν, ἡ δὲ μετριότης εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς φρονήσεως· ἔσο καθ' ὅλην τὴν ζωὴν σου ἀμετάτρεπτος καὶ ἀπτόητος εἰς ὅλας τὰς ἐπιφερομένας σοὶ ἐκ τῆς τύχης μεταβολάς, οὕτω θέλεις δυνηθῇ νὰ ὠρελῇσαι ἀπὸ πᾶσαν περίστασιν, καὶ ὅ,τι σοὶ συμβῇ, θέλει εἶσθαι διὰ σὲ ἀένναος πηγὴ ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων ἐπαζίων· ὁ φρόνιμος ἡξέυρει νὰ ὠφελῇται ἐκ παντὸς πράγματος καὶ βλέπει ἀδιαφόρως τὰς διαφόρους φορὰς τῆς τύχης· ἡξέυρει νὰ συνοικεῖται μὲ τὸ καλόν, ν' ἀποβάλλῃ δὲ τὸ κακόν καὶ νὰ μὴ ἐξιππάζηται ὑπὸ μηδενός· μὴ ὑπερηφανεύου εἰς τὴν εὐτυχίαν· μὴδ' ἀπελπίζου εἰς τὴν δυστυχίαν, μὴ ζῆτει αὐθορμητῶς τοὺς κινδύνους μὴδ' ἀπελπίζου ἀμηχάνως ἐὰν σοὶ ἐπέρχωνται, ἀλλὰ καταφρόνει μετὰ γενναιότητος πᾶν ὅ,τι σε φέρει εἰς ἀμηχανίαν καὶ ἀπελπισίαν. Ἄς μὴ σὲ ὑφαίρῃ ἡ δυστυχία τὰς τῆς ἐλπίδος πτέρυγας, μὴδ' ἅς σῶσῃ ἡ εὐτυχία τὴν λαμπάδα τῆς φρονήσεως· ὅστις ἀπελπίζεται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν του, δὲν θέλει τοὺς ἰδεῖ τετελεσμένους ποτὲ καὶ ὅστις δὲν βλέπει τὸν κρημνὸν, δὲν θέλει διαφύγει τὸ νὰ μὴ πέσῃ· ὅστις ἔθεσε τὴν εὐδαιμονίαν του εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν « ἰδοὺ εἰς σὲ ἐγὼ θέτω τὴν εὐδαιμονίαν

μου», τί ἔκαμεν ; ἔρριψε τὴν ἄγκυραν τοῦ πλοίου του εἰς τὴν ἄμμον καὶ ὅτ' ἐπῆλθε μὲ ὁρμὴν ἢ πηλὴ ῥοα, τὴν προσέβαλε σφοδρῶς καὶ τὴν παρέσυρε. Καθὼς τὸ ὕδωρ, τὸ καταρρέον ἀπὸ τὰ ὄρη διὰ τὰ χυθῆ εἰς τὸν ὠκεανόν, ποτίζει εἰς τὸν ῥοῦν τοῦ τὰς παρακειμένων πεδιάδας καὶ οὐδαμοῦ σταματᾷ, οὕτως ἡ τύχη φέρεται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν τοὺς ἐπισκέπτηται ἡ κίνησίς της εἶνε αἰδίου καὶ οὐδαμοῦ σταματᾷ μονίμως, ὡς οὖσα ἐλαφρὰ, καθὼς ὁ ἀήρ· πῶς λοιπὸν δύνασκει τὰ τὴν κρατήσης, ὅταν σ' ἐναγκαλισθῇ, νομίζεσαι εὐτυχής, καὶ μόλις στρέφεις διὰ τὰ τὴν εὐχαριστήσης, αὐτὴ ἤδη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἀπέχουσα, τρέχει ἀνεπιστρέπτει· τὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἄλλον.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Μακροβίοι. — Μεταξὺ τῶν μακροβίων κατατάττουσι καὶ τοὺς λογίους· πρὸς παράδειγμα δὲ ἔστωσαν. Ὁ Λεϊθίντιος ζήσας ἔτη 70. Ὁ Βοεράβιος 70. Ὁ Λα Μενναῖνος 72. Ὁ Λόκιος 73. Δελίλλος 74. Μαρμοντέλος 76. Μαλε-θράγγιος καὶ Βοσουέτος 77. Γαλιλαῖος 78. Σατοβριάνδος 79. Βειλάνδος καὶ Ρολλίνος 80. Βυφὼν 81. Ὀφφμάννος 82. Ἀλδρובάνδης 83. Βολταῖρος, κυρία Κοτίνκη καὶ κυρία Γελνὴς 84. Νεύτων 85. Καλδερών 86. Ἀλβέρτος ὁ μέγας καὶ Βονάλδος 87. Βλυμεμβάχιος 88. Μοργάγιος 89. Πορτάλος 90. Βινσλόβιος 91. Ρυέσχιος 93. Μιτοχέρλιγος 99. Φοντενέλλος 100. καὶ ὁ θεῖος ἵπποκράτης 104.

Μέσος ὅρος τῆς ζωῆς ἀναλόγως τῶν ἐπαγγελματῶν. — Ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς σχετικῶς ὡς πρὸς τοὺς μετερχομένους τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα ὑπολογίζεται ὡς ἐφεξῆς.

διὰ μὲν τοὺς ἱερεῖς εἰς 65 ἔτη καὶ 1 μῆνα	
ἐμποροῦς 62 »	
ὑπαλλήλους 61 » καὶ 7 μῆνας	
γεωργοῦς 61 » » 5 »	
δικηγόρους 58 » » 9 »	
τεχνίτας 57 » » 3 »	
διδασκάλους 56 » » 9 »	
ιατροὺς 56 » » 8 »	

Ὡστε οἱ μᾶλλον μακροβίοι εἰσὶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἥττον οἱ ἱατροί

Τυχαιοὶ θάνατοι. — Ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1850 συνέβησαν ἐν Γαλλίᾳ οἱ ἐξῆς τυχαῖοι θάνατοι.

δηλονότι	
ἐπνίγησαν	3,324.
ἐθανατώθησαν ὑπὸ ἵππων καὶ ἀμαζῶν	648.
κατέπεσαν ἐξ ὑψηλῶν μερῶν.	630.
ἐκάησαν καὶ ἐπνίγησαν ὑπὸ καπνοῦ.	337.
ἀπέθανον αἰφνης ἔνεκα μέθης.	263.
ἀπεβίωσαν κερκυνόβλητοι.	69.
Τὸ ὅλον.	5,271.

Ὁ ἄχειρ ζωγράφος. — Ὁ γάλλος **Ducornet** καίτοι στερημένος χειρῶν ἔγραφεν ἄριστα καὶ ἐζωγράφιζεν ὠραίας εἰκόνας διὰ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν του.

Ἡ ἀρωματοφόρος νῆσος. — Ἡ νῆσος Κυσιάνη διακρίνεται εἰς ἀπόσαςιν 30 μιλίων ἐκ τῶν ἀρωματικῶν ἀναθυμιάσεων τῶν εὐωδῶν αὐτῆς ἀνθῶν.

Νικοτιανή. — Ἡ ἐτήσιος κατανάλωσις τῆς νικοτιανῆς βοτάνης ἔφθασεν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1814 εἰς 8,538,320 χιλιόγραμμα· κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1824 ἀνέβη εἰς 12,248,034 χιλιόγραμ· καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1853 εἰς 21,509,730 χιλιόγραμμα.

Εὐστοχος ἀπάντησις. — Εἰς ποῖον δάσος ἤυρατε τὸν πτερωτὸν λέοντα; ἠρώτησεν Αὐτοκράτωρ τις τῆς Αὐστρίας τὸν παρ' αὐτῷ πρεσβευτὴν τῆς Ἑνετίας — Εἰς τὸ αὐτὸ, ἀπήντησεν ὁ πρεσβευτής, ὅπου εὑρέθη καὶ ὁ δικέφαλος ἀετός.

I. ΔΕΚΙΓΑΔΔΑΣ.

* Καλόγηρός τις συντάσων τὸν κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μοναστηρίου του, εὔρε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐν Ἑβραϊκὸν βιβλίον, ἀπορῶν δὲ πῶς νὰ γράψῃ τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου ἐσημείωσεν, «ὕπαρχει πρὸς τούτοις καὶ ἐν βιβλίον τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ εἶναι εἰς τὸ τέλος.»

* Ταπεινὸς τις χειροῦργος κατοικῶν εἰς τι χωρίον ἐπηγγέλλετο καὶ τὸν μάμον, ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς πλησιοχώρου πόλεως ἔχων καὶ ἐξοχικὸν οἶκον εἰς τὸ χωρίον ἐκεῖνο προσεκάλει ἐνίοτε τὸν ἐν λόγῳ ἱατρὸν πρὸς ἐπίσκεψιν ἀσθενούντος τινος ὑπηρετοῦ του, ὁ ἐξοχώτατος ἐπαίρομενος ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ τιμῇ ἐπέγραψεν ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ οἴκου του «Χειροῦργος-μάμος τῆς αὐτοῦ πανιερότητος τοῦ ἀρχιεπισκόπου.»

* Ἄνθρωπος πλούσιος ἔλεγε πρὸς ἄλλον πτωχὸν ὅτι περιπατεῖ διὰ τὰ κάμη ὄρεξιν. Ἐγὼ, ἀπε-